

תת"ע 9351/05/11 - מדינת ישראל נגד הראל שחף

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9351-05-11 מדינת ישראל נ' הראל שחף

בפני מאשימה נגד נאשם	כב' השופט אלי אנושי	מדינת ישראל
		הראל שחף

הכרעת דין

האישום:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו בתאריך 13.5.11, בשעה 02:40, נהג הנאשם בכביש 410, מאזור תעשייה רחובות לכפר גבירול, בהיותו שיכור, בכך שסירב לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר, עבירה בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב, 64ד (א) וסעיף 39 לפקודת התעבורה.
2. לנוכח כפירתו של הנאשם, נשמעו הראיות, מטעם התביעה העיד **עתל 1, רס"ב שאול מידן**, ערך הזמנה לדין וכתב אישום כולל נסיבות מקרה ת/1, פלטי ינשוף 6836 ת/2, פלט ינשוף 6837 ת/3, פלט ינשוף 6838 ת/4, דין וחשבון על בדיקת השכרות ת/5, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות ת/6, בדיקת כיול ת/7 ודו"ח עיכוב ת/8.
- הוגשו בהסכמה תע"צ, תוצאות פלטי כיול של 5 בלונים, תעודות בלון וכרטיס מכשיר ת/9 וכן תעודת מפעיל מוסמך ת/10.
- מטעם ההגנה, העיד הנאשם בעצמו.

פרשת התביעה:

3. בת 1 טופס הזמנה לדין וכתב אישום, תיאר עת/1 את נסיבות המקרה לפיהן עצר הנאשם לביקורת שגרתית, מפי הנאשם נדף ריח אלכוהול, הוא נבדק בנשיפון ונכשל, הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לבדיקת ינשוף, ודרש ממנו לבצע שתי בדיקות, הוא הסביר לו את משמעות הסירוב להיבדק ואת הסנקציות הקבועות בחוק בגין הסירוב להיבדק, על אף שהדגים והסביר לו כיצד לבצע הבדיקה הנאשם הכשיל את הבדיקה הראשונה, נתן לנאשם הזדמנות נוספת והסביר לו שוב, למרות זאת הכשיל את הבדיקה השנייה, ובפעם האחרונה (השלישית) שוב הכשיל הבדיקה, הנאשם סירב לחתום על הפלטים של בדיקות הנשיפה ואמר שאולי הם לא שלו. העד ציין כי בין הבדיקות השונות הנאשם התייעץ בטלפון עם אחר ומשך את הזמן בכוונה תחילה, הנאשם ביקש שיציין בכתובים שהוא רוצה למות כי נמאס לו מהחיים, אולם לדבריו הדברים נאמרו בהומור, כן ציין כי לבסוף הנאשם אמר לו שהוא מבטיח לו שהוא ינשוף בצורה נכונה ולא כבעבר. עוד ציין כי הנהג היה לידו כל אותה עת

שהבדיקה נמשכה והיה צמוד אליו מתחילת האירוע ועד סופו. בדברי הנהג צוין "השוטר שביצע לי את בדיקת האלכוהול סירב לתת לי לעשות בדיקה חוזרת".

4. בת 6 דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, ציין העד כי הנאשם אישר בפניו כי שתה כ 2 כוסות משקה אלכוהולי מסוג וודקה עם אוכמניות, בוצע לנהג בדיקת נשיפון אשר אישרה אינדיקציה לאלכוהול והודיע לו שהוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות עם ההגבלות בחוק, מרגע עצירת הרכב ובמשך כל זמן שהנבדק היה במשמורתו הוא לא אכל, לא שתה, לא עישן ולא הקיא, בוצעה לנהג בדיקת מאפיינים, במבחן העמידה התנדנד, בהליכה על קו הסתייע בהרמת ידיו לצדדים לשם שמירה על יציבות, אולם את מבחן הבאת אצבע לאף צלח, כשהתרשמותו הכללית של השוטר לכך שהנהג נראה תחת השפעת אלכוהול צוינה כ"לא ניתן לקבוע". בדרישה להיבדק (סעיף 8 בת/6) ציין כי דרש מהנהג את הסכמתו לתת דגימת נשיפה, הסביר לו את מטרת נטילת הדגימה ואת הסנקציות הקבועות בחוק במידה ומסרב, הנהג הסכים למסור הדגימה המבוקשת אולם סירב לחתום. בתחקור החשוד בת 6 ציין העד כי הנאשם הכחיש שסירב להיבדק וציין כי לא נמצא שיכור בבדיקת הינשוף, משום שהינשוף לא הראה שום תוצאה, והוסיף הנהג כי השוטר שבדק אותו סירב לתת לו לעשות בדיקה חוזרת והתעלם ממנו.

5. בדו"ח העיכוב ת8, ציין העד כי בשעה 02:40 עיכב הנאשם ודברי המעוכב: "שתיתי כוס וחצי וודקה עם אוכמניות".

6. בת 5, דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף, ציין העד כי בשעה 03:01 נטל מהנאשם דגימת אוויר נשוף לשם בדיקת ריכוז אלכוהול באמצעות מכשיר ינשוף מספר 021, במקום הבדיקה לא נכח איש, מספר הבדיקה שביצע הינו 6836, אך לא ניתן היה להשלים הבדיקה מהסיבה: "הנ"ל הכשיל את עצמו במספר בדיקות במכשיר הינשוף. להנ"ל בוצעו עוד שתי בדיקות נוספות שמספרן 6837, 6838 וגם בהן הכשיל את עצמו, על אף שהדגמתי בפניו כיצד לבצע בדיקת נשיפה בינשוף".

7. בעדותו בביהמ"ש העיד עת1 כי אינו זוכר את האירוע אלא רק מתוך המסמכים, אולם הוא ביצע לבדו את כל מה שכרוך באירוע מתחילתו ועד סופו, בשעה 02:40 עצר הנאשם לבדיקה אקראית, ביצע לו בסמוך בדיקת נשיפון אשר כשלה, אז נתן לנאשם שלושה ניסיונות לבצע בדיקת ינשוף, בדיקת הינשוף הראשונה ביצע לנאשם ב 03:01, ע"פ הנוהל, לאחר סדר של פעולות הכוללות שיחה ראשונית, בדיקת מאפיינים לרבות דרישה להיבדק, את הבדיקה השלישית סיים ב 03:19, מילא הדוחות בזמן אמת, בפלט הראשון ביצע לנאשם שתי בדיקות נשיפה, ולמרות שהוסבר והודגם לנהג הוא לא ביצע את הנדרש ממנו והכשיל את הבדיקה, הנשיפה הייתה פסולה בשל נפח נשיפה לא מספיק. הנאשם אכן הסכים להיבדק בינשוף, אך בפועל סירב לחתום על הסכמתו, הסביר לנהג כי הכשלת הבדיקה משמעה סירוב, כן הסביר לו את משמעות הסירוב, לבסוף ציין כי על אף שכיבד את הנאשם ובא לקראתו, הנאשם לא שיתף עמו פעולה כלל.

פרשת ההגנה

8. הנאשם העיד כי במועד האירוע בילה אצל חברה ברחובות, שתה עם אביה קצת, בהגיעו למחסום, הנמצא מספר קילומטרים ספורים מהמקום בו מתגורר, הבחין בשני שוטרים, כאשר בסביבות השעה 02:40 לפנות בוקר אחד מהם עשה לו בדיקה במכשיר קטן, לאחר מכן ביקש ממנו לעצור סמוך למחסום, וכעבור כרבע שעה החל בבדיקות נוספות, בבדיקה הראשונה המכשיר צפצף, עשו לו בדיקות חוזרות ונשנות (בין 50 ל 100 במספר), כל בדיקה שנשף נכשל או שהמכשיר לא עבד, מכל שלל הבדיקות רק משלוש בדיקות יצאה פתקית, בכל בדיקה השוטר החליף פיה, גג הרכב של השוטר

והבגא' התמלאו בפיות מהבדיקות השונות, במקביל אליו השוטרים בדקו אנשים אחרים, ומכיוון שעצרו רכבים רבים ולא הצליחו להשתלט העבירו אותו לסירוגין בין ארבעה שוטרים, כל אחד מהם בדק אותו, ביצע גם בדיקה של הליכה על קו ישר והבאת אצבע לאף שע"פ השוטר יצאו תקינות, אישר כי סירב לחתום על אחד הטפסים מכיוון שהאמין בחפותו, ואף דרש להמשיך בביצוע בדיקות נוספות.

9. בחקירתו הנגדית העיד כי השוטר הדגים לו כיצד לבצע את בדיקת הנשיפה, בכל פעם שנשף הבדיקה כשלה, השוטר לא נענה לבקשותיו לבצע בדיקות נוספות על אף שהפציר בו, שכן המכשיר לא הניב תוצאה כלל ולא נאמרו לו אחוזי אלכוהול, באשר לדברי הנהג בת/1 אישר כי הדברים נאמרו בלשון יחיד, אך הסביר כי זו היתה הבדיקה של השוטר האחרון שהתעסק בתיק אשר ביקש לסגור אותו, עוד אישר כי במהלך הבדיקות שוחח בטלפון עם אחר ומשך זמן (עמ' 21 ש' 31 לפרוטוקול), ובשל הסיטואציה אליה נקלע עם השוטרים מסיבי אמר שלא בא לו לחיות, אישר כי הוסברה לו משמעות הסירוב, לעניין השתייה הודה כי שתה משקה מסוג אוכמניות עם מעט וודקה, הכחיש כי כשל בבדיקת המאפיינים ואף השוטר אמר לו שעבר את המבחן.

דין והכרעה

10. לאור הראיות שנשמעו, נבדקו ונתקבלו כאמור מעל, בית המשפט קובע חד משמעית כי הנאשם נדרש כדין לבצע בדיקת נשיפה, הנאשם הכשיל את ניסיונות בדיקת הנשיפה, הוא הוזר כנדרש לגבי משמעות סירובו לבצע את הבדיקה ואשר על כן אני מרשיעו בעבירות כאמור בכתב האישום.

11. בית המשפט מציין מפורשות כי הוא נותן אמון מלא בגרסת עד המאשימה ומנגד דוחה את גרסת הנאשם להתנהלות האירוע לאחר שהזהיר את עצמו כי מדובר בעדות יחידה במשפט הפלילי.

12. אקדים ואומר, כי בבדיקה עצמה, כאמור מעל, עת/1 ציין כי לנאשם ניתנו 3 הזדמנויות להיבדק במכשיר הינשוף, שהופעל כהלכה, ובחומר הראיות אכן מצויים 3 פלטי ינשוף המאשרים זאת, ועל פי האמור בראיות המאשימה, לא הייתה תוצאה כי הנאשם הכשיל את בדיקות הינשוף - כך ציין עת/1 מפורשות בכתב ובע"פ.

13. **בע"פ (מחוזי ת"א), 15773-08-10, מרמלשטיין נ' מ"י**, נפסק לעניין "הכשלת הבדיקה" כי:

"כבר נקבע, כי אי הצלחה בבדיקת נשיפה איננה מקימה אוטומטית חזקה בדבר סירוב לבצע בדיקה, **ויש לבחון אם הבדיקה לא צלחה מסיבות טכניות או מסיבות רפואיות מוכחות הנובעות מאי יכולת נשיפה של הנהג, יחד עם זה, גם אין לקבל מצג שווא של ניסיון נשיפה כהסכמה אמיתית לבצע בדיקת נשיפה. הכשלה מכוונת של בדיקת נשיפה כמוה כסירוב לבדיקה.**"

בב"ש (מחוזי חיפה) 2136/08 איליה וולר נ' מ"י נאמר על בדיקת הנשיפה:

"בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה, ותחילה מוסבר לנהג מה עליו לבצע. במהלך הבדיקה מתבקש הנהג לנשוף כמות מסוימת של אוויר מריאותיו אל תוך פיית המכשיר, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. כיוון שהבדיקה היא כה פשוטה, לא צפוי שמי שמבצע אותה בתום לב יכשל בה. אם הבדיקה נכשלה, יש איפוא לחפש את הסיבות לכישלונה, ואלה תהיינה בדרך כלל סיבות רפואיות, המונעות מהנבדק לנשוף את כמות האוויר הדרושה לבדיקה.

כיוון שמדובר בבדיקה פשוטה ביותר, ובהנחה שהוסבר לנהג מה עליו לעשות בבדיקה, **הרי שבהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, כישלון הבדיקה מדבר לחובתו של הנהג. מוכן אני אף להעז ולומר, שעל רקע פשטות הבדיקה, בהעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, נוצרת חזקה, לפיה, לכאורה, הנבדק ביקש להכשיל את הבדיקה או לא היה מסוגל לבצעה בשל היותו שיכור.** כמובן,

שבמסגרת הבאת הראיות בתיק העיקרי, יוכל המשיב לסתור חזקה זו, ולהראות, כי כישלון הבדיקה אינו נובע מהכשלתה המכוונת על ידו" (הדגשות שלי - א.א.).

14. אציין כי המאשימה הגישה את תע"צ תקינות המכשיר ותעודות הבלון (ת9), וכן תעודת מפעיל מוסמך (ת10), ולאור חזקת האמינות של מכשיר הינשוף על פי הלכת עוזרי, הרי **בית המשפט קובע כי המכשיר היה תקין במועד ההפעלה.**

15. אינני מקבל את טענת ההגנה כי הנאשם טופל ע"י מספר שוטרים בשל מעצרים רבים של מכוניות שנערכו בו זמנית במקביל אליו ולעניין זה מעדיף אני את גרסת עד התביעה אשר לכל אורך עדותו נמצאה עקבית אמינה ומהימנה.

16. עת1/ ציין בהגינותו כי בלילות נהוג ששני אנשים עובדים יחדיו, כשאחד מהם משמש לעיתים כמאבטח, ואף לא שלל כי ייתכן שבמועד האירוע בניידת נכחו שוטרים נוספים ובנושא זה הפנה את ב"כ הנאשם לעיין בדו"ח העיסוק, אולם לכל אורך הדרך דבק בגרסתו לפיה הוא היחידי אשר טיפל בנאשם מתחילת האירוע ועד סופו ומילא את הטפסים בעצמו, ואף השכיל לציין כי במידה ושוטר נוסף היה פעיל באותו אירוע הרי שהיה מציין זאת בכתובים.

17. באשר לבדיקת המאפיינים אציין כי ע"פ מבחני הביצוע הנאשם כשל רק בחלק מהמבחנים (מבחן העמידה והליכה על קו) וכפי שציין עת1/ לא ניתן היה לקבוע כי הנאשם תחת השפעת אלכוהול, וברור שאם עת1/ רצה "להפליל" הנאשם בשכרות הרי שלא היה מציין כי הנאשם צלח את מבחן הבאת האצבע לאף ונוכח העובדה כי ציין זאת הדבר מוסיף לאמינותו בעיניי.

18. למותר לציין, כי דו"ח המאפיינים כשלעצמו, אינו מעיד על היות הנאשם שיכור ואולם כבר נפסק רבות כי עבירת הסירוב להיבדק בדיקת שכרות הינה עבירה נפרדת מעבירת השכרות, אף כי התוצאות לנאשם זהות.

19. לא זו אף זו, בגרסת הנאשם נמצאו לא מעט סתירות בדבריו אם לעניין כמות המשקה ששתה ושעת השתייה. כך למשל, בעדותו בביהמ"ש מסר כי שתה בסביבות השעה שמונה בערב אולם בתחקור חשוד (ת6) ציין 22:30 בלילה, וכאשר נשאל באשר לסתירה השיב תשובה מתחמקת. אף לעניין כמות השתייה בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת6) בסעיף 3 ציין כי שתה כשתי כוסות, אולם בהמשך בתחקור חשוד (סעיף 2 ב) וגם בביהמ"ש ציין כוס וחצי.

20. אם לא די בזאת, הרי שמעיון בפלטי מכשיר הינשוף עולה כי בכל שלוש הבדיקות הנשיפות של הנאשם כשלו על נפח נשיפה לא מספיק או נשיפה אסורה ולמעשה עת1/ אכן ניסה לבדוק הנאשם ולתת לו הזדמנויות נוספות ולא וויתר אך לשווא. לאור הפסיקה בפרשת מרמלשטיין, נראה כי הנאשם לא רק שלא ניסה לנשוף באופן רציני, אף עשה הכל כדי למשוך את הזמן לרבות העלאת טענת מחשבות אובדניות, אף אם נאמרו בהומור, כדבריו (ראה ת1- נסיבות המקרה), ועל כן איני מקבל המצג של ניסיונות הנשיפה כהסכמה אמיתית לבדיקה אלא כהכשלה מכוונת. לטעמו של בית המשפט פעל הנאשם בפועל להכשיל בדיקת אלכוהול אפשרית, גם אם לא טען כך מילולית וסירובו של הנאשם מקים את החזקה לפיה נהג בשכרות.

21. חיזוק לגרסת עת1/ לפיה נתן לנאשם מספר הזדמנויות לבצע את בדיקת הינשוף עולה אף מתיאורו את נסיבות המקרה, כפי האמור בת1, לפיה הנאשם אמר לו שהוא מבטיח לו שהפעם הוא ינשוף בצורה נכונה ולא כבעבר. עצם הבטחת הנאשם לנשוף שלא כבעבר יש בה משום הודאה לכאורה כי עד כה

לא נשף כראוי וכנדרש ממנו.

22. מעבר לכך אציין כי הנאשם אף אישר בעדותו כי הוסברה לו משמעות הסירוב להיבדק במכשיר הינשוף והסנקציות המוטלות עליו בגין אותו סירוב.

23. אין ספק, כי החזקה העולה מסעיף 64 ד. היא כי סירוב אינו חייב להיות מפורש במילים דווקא וכי התנהגות מתחמקת, יכולה להוות סירוב לצורך החזקה העולה מהסעיף, כל שעל הרשויות לעשות הוא להבהיר לנהג את משמעות סירובו, הא ותו לא, ובית המשפט קובע כי במקרה זה הדבר נעשה.

24. אשר על כן, לאחר ששקלתי את מכלול הראיות, התרשמתי מהופעתם של העדים בבית המשפט, מצאתי כי עדות עד התביעה, תואמת את נסיבות האירוע והמסמכים שערך בזמן אמת, כוללים את מלוא הפרטים שיש בהם לבסס את האישום כנגד הנאשם, תוך השלמת פסיפס הראיות הנדרש, הגעתי למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וכי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעל לכל ספק סביר.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, במעמד הצדדים.